

Nota de premsa

Més de 300 fotografies vernaculars de la col·lecció Jordi Baron ofereixen una panoràmica de la vida quotidiana del segle XX

L'exposició s'inaugura aquest dissabte, 27 de juny, a les 12 h al Museu Palau Solterra i recupera la col·lecció de Jordi Baron per explorar la fotografia vernacular com a patrimoni de la memòria col·lectiva.

Torroella de Montgrí, 25 de juny de 2026 — L'exposició *Portes endins. Els arxius dels altres*, comissariada per Fèlix Pérez-Hita, presenta per primera vegada una selecció de més de tres-centes fotografies vernaculars procedents de la col·lecció particular de Jordi Baron (Barcelona, 1973). Datades entre 1945 i 2000, les imatges ofereixen una panoràmica singular de la vida quotidiana de la segona meitat del segle XX i posen en valor el paper dels col·leccionistes en la preservació d'un patrimoni visual fràgil, dispers i sovint invisible.

Fotògraf, antiquari i col·leccionista, Jordi Baron ha dedicat dècades a recuperar fotografies anònimes trobades en fires especialitzades, encants, subhastes i habitatges buidats de Barcelona i el seu entorn. Allunyades dels circuits artístics i de les narratives oficials de la història de la fotografia, aquestes imatges conformen un arxiu excepcional que documenta gestos, costums, formes de representació i experiències personals d'un temps recent.

“L'obsessió per col·leccionar fotografia familiar i fragments de la vida dels altres em permet fer noves i múltiples lectures de les imatges, elevant l'arxiu domèstic a un terreny mai pensat per a la mostra pública. Aquesta exposició desafia la mirada del visitant i la transforma en un mirall de la nostra pròpia privacitat”, afirma **Jordi Baron**.

La mostra reuneix fotografies domèstiques, retrats, escenes de vacances, celebracions populars, paisatges suburbans, rituals religiosos i documents vinculats a la transformació social i urbana del país. També incorpora materials d'una gran singularitat visual que revelen dimensions més íntimes o ocultes de la pràctica fotogràfica: fotografies eròtiques amateurs, imatges clandestines, exercicis d'exhibicionisme o sèries marcades pel voyeurisme, testimonis d'una cultura visual que habitualment restava confinada a l'àmbit privat.

“Amb aquesta exposició ens apropem a la fotografia d’una manera diferent de com ho ha fet fins ara la Fundació Vila Casas. No abordem una trajectòria única ni ens centrem en un sol artista. Ens acostem al gènere fotogràfic per la porta petita, mostrant fotografies anònimes que no van ser concebudes per ser exposades en un museu, però que tenen un indubtable valor artístic i sociològic. La mostra ens convida a mirar i a recordar, a redescobrir la quotidianitat amb uns ulls nous i, alhora, posa en qüestió el pes de l’autoria i reivindica el valor de la imatge”, destaca **Bernat Puigdollers**, director d’art de la Fundació.

L’exposició s’articula en vuit àmbits temàtics —*Som fotògrafs, Enigma, No corris pare, Suburbia, Vida domèstica, Temps lliure, Los amigos de Blas i Erotomania*— que exploren les múltiples funcions que la fotografia ha tingut en la vida quotidiana: des de la construcció de records familiars i identitats personals fins a la documentació del lleure, els canvis urbans, el disseny, la fascinació per la celebritat o les imatges que, descontextualitzades, esdevenen autèntics enigmes visuals.

L’àmbit *Som fotògrafs* obre el recorregut reflexionant sobre la progressiva democratització de la pràctica fotogràfica i sobre la necessitat gairebé compulsiva de documentar l’experiència viscuda. La mostra posa de manifest com, molt abans de l’era dels telèfons mòbils i les xarxes socials, la fotografia ja s’havia convertit en una eina fonamental de construcció de records i identitats.

“En aquesta exposició podran veure els clixés visuals d’una època, les fotografies banals que tothom feia, però també imatges que són veritables enigmes de misteri i bellesa. Més interessant que les piràmides dels faraons és aquesta panoràmica de la vida quotidiana de la gent del carrer, d’allò que gairebé tothom feia en una època determinada, en públic o en secret. Si no fos per col·leccionistes com Jordi Baron, aquest tresor visual es perdria en l’oblit”, assenyalava el comissari **Fèlix Pérez-Hita**.

Els diferents àmbits de l’exposició mostren la riquesa i la complexitat de la fotografia vernacular. Des de les escenes domèstiques i les imatges de lleure fins als paisatges suburbans, els accidents de trànsit, les fotografies trobades de personatges anònims o les col·leccions dedicades a la celebritat, el conjunt revela les múltiples formes en què la fotografia ha servit per registrar experiències, construir relats personals i interpretar la realitat.

Especialment singular és l’àmbit dedicat a **Blas Marín**, un personatge que va dedicar dècades a fotografiar-se amb persones famoses, anticipant pràctiques que avui associem a la cultura del selfie. També destaca l’espai *Enigma*, que reuneix imatges descontextualitzades o de significat incert, fotografies que el pas del temps ha convertit en misteris visuals oberts a noves interpretacions.

Les fotografies que es presenten van ser creades sense una voluntat explícita de convertir-se en obres d'art. Tanmateix, el pas del temps els ha conferit nous significats i una inesperada força estètica. Reunides sota una nova mirada, aquestes imatges qüestionen les fronteres entre document i obra, entre memòria personal i patrimoni col·lectiu, i permeten aproximar-nos a una història alternativa de la societat construïda des de l'experiència anònima i la quotidianitat.

Algunes de les imatges exposades reflecteixen representacions socials, culturals i visuals pròpies del context històric en què van ser produïdes, incloent qüestions vinculades a la sexualitat, el gènere, la raça o la violència. La seva presència a l'exposició respon a una voluntat de lectura crítica i contextualitzada, que permet evidenciar el caràcter datat i anacrònic d'aquests imaginaris, alhora que reforça el compromís de la Fundació Vila Casas amb la igualtat, la diversitat i el respecte a totes les persones.

En un moment històric caracteritzat per la producció massiva d'imatges, *Portes endins. Els arxius dels altres* ens retorna a una època en què fotografiar era encara un acte excepcional. La mostra reivindica el valor cultural de la fotografia vernacular i el paper fonamental de les pràctiques de col·leccionisme en la recuperació d'un patrimoni visual que, sense aquesta tasca de rescat, estaria condemnat a desaparèixer